Lietas Nr. C29268918
Lietas arhīva Nr.C-2689-18/20
ECLI:LV:RLPT:2018:1029.C29268918.3.S

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**
Rīgā 2018.gada 29.oktobrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese I.Lūciņa-Linka
rakstveida procesā izskatīja Rīgas pilsētas pašvaldības prasību pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

**Aprakstošā daļa**

[1] 2018.gada 28.februārī Rīgas pilsētas pašvaldība (turpmāk - prasītāja) cēlusi prasību pret /pers. A/ (turpmāk – atbildētāja) par parāda piedziņu.

Prasībā, pamatojoties uz Civillikuma 1., 927., 1811.pantu, likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas Civillikuma ievada, mantojumu tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta pirmo daļu, Publiskas personas finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanas likuma 2.panta pirmo daļu, 5.pantu, Ministru kabineta 2007.gada 30.oktobra noteikumu Nr.735 "Noteikumi par publiskas personas zemes nomu" 7.2. un 7.[1] punktu, lūgts piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu 1723,91 EUR, nosakot prasītājai tiesības saņemt likumiskos sešus procentus gadā no neatmaksātā pamatparāda un piedzīt no atbildētājas visus samaksātos tiesāšanās izdevumus.

Saskaņā ar ierakstiem zemesgrāmatā, atbildētāja no 2014.gada 7.maija līdz 2015.gada 19.novembrim bija nekustamā īpašuma /adrese/, kas sastāv no siltummezgla ēkas, īpašniece, ēka saistīta ar zemesgabalu /adrese/, kura īpašniece ir prasītāja. Ņemot vērā, ka zemes lietošanas tiesības starp ēkas īpašnieku un zemesgabala īpašnieku likumā regulētas kā piespiedu nomas attiecības, ēkas īpašnieka tiesība lietot zemi un pienākums samaksāt zemes īpašniekam par zemes lietojumu noteikts ar likumu.

Ņemot vērā, ka zemesgabala kadastrālā vērtība 2014.gadā un 2015.gadā bija 61 810 EUR, maksa par zemesgabala no 2014.gada 7.maija līdz 2015.gada 19.novembrim aprēķināta pavisam kopā 1723,91 EUR, kas atbilstoši 2015.gada 15.decembra rēķinam Nr.073058 atbildētājai bija jāsamaksā līdz 2016.gada 20.janvārim.

[2] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos norāda, ka prasību neatzīst un lūdz noraidīt kā nepamatotu. No 2014.gada 7.maija līdz 2015.gada 19.novembrim atbildētājai piederēja siltummezgla ēka, kuras apbūves laukums ir 72,9 $m^2$, savukārt prasītāja aprēķinājusi maksu par zemes gabala 3931 $m^2$ platībā lietošanu, kas ir daudzkārt lielāks par ēkai funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu, līdz ar to atbildētāja nepiekrīt aprēķinātajai lietošanas maksai.

Starp pusēm nekad nav bijis noslēgts zemes nomas līgums, līdz ar to piespiedu nomas attiecībās lietošanas maksa būtu aprēķināma par zemes gabalu, kas faktiski nepieciešams ēkas uzturēšanai un apsaimniekošanai, nav pamatoti piesaistīt nepamatoti lielu zemesgabalu ēkai, kas piederēja atbildētājai. Ņemot vērā ēkas, infrastruktūras, labiekārtojuma un komunikāciju elementu atrašanos vietu zemesgabalā, ēkai funkcionāli nepieciešamais zemes gabals varētu būt ne vairāk kā 600 $m^2$, bet prasītāja lietā nav iesniegusi pierādījumus tam, ka būtu kaut vai mēģināts noteikt funkcionāli nepieciešamā zemes gabala platību. Atbildētāja nav faktiski lietojusi visu zemes gabalu, par kuru prasītāja pieprasījusi lietošanas maksu. Uz zemes gabala atrodas trešajām personām piederošas ēkas pamati un betona stabi, līdz ar to nav pamata piedzīt no atbildētājas nomas maksu par visu zemes gabalu, atbildētājai piederošā būve nav vienīgā, kas atrodas uz strīdus zemes gabala. Prasītāja periodā, kad būve piederēja atbildētājai, nebija nodrošinājusi piekļuvi būvei, par ko prasītāja informēta 2013.gada 3.maijā, bet neveica nekādas darbības, lai atrisinātu piekļūšanu.

Papildus tam prasītāja nav lūgusi tiesu konstatēt nomas attiecību pastāvēšanu un to būtiskās sastāvdaļas, t.sk., nomājamās zemes platību, līdz ar to nav iespējama celtās prasības apmierināšana.

[3] Prasītāja atsauksmē par paskaidrojumiem norāda, ka vairākkārt rakstveidā vērsusies pie atbildētājas, informējot par pienākumu veikt samaksu par zemesgabala faktisko lietošanu, taču no atbildētājas parāda samaksa, iebildumi par parādu vai ierosinājumi par zemesgabala nomas platības samazināšanu līdz pat tiesvedības uzsākšanai netika saņemti, kas liecina par atbildētājas apzinātu izvairīšanos no saistību izpildes.

Ņemot vērā, ka atbildētāja vairs nav būves īpašniece, atbildētāja nav subjekts, kuram būtu tiesības ierosināt zemesgabala sadalīšanu Zemes ierīcības likuma 5.panta izpratnē, turklāt ēkas bijušie īpašnieki SIA /nosaukumi/ 2005.gada 13.septembrī u n 2006.gada 24.maijā ir saskaņojuši zemesgabala plānu, tā robežas un platību.

2013.gada 17.decembrī spēkā stājies Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2013.gada 12.novembra spriedums civillietā Nr.C27127513, kurā tiesa atzinusi, ka starp prasītāju kā zemesgabala īpašnieci un ēkas bijušo īpašnieku /pers. B/, kā nomnieku no 2011.gada 19.jūlija pastāvēja nomas tiesiskās attiecības par zemesgabalu 3931 $m^2$ platībā. Izskatāmās lietas un civillietas Nr.C27127513 faktiskajiem apstākļiem ir konstatējama būtiska līdzība, līdz ar to tiesai jāņem vērā minētais spriedums, kurā konstatēts, ka starp zemesgabala īpašnieku kā iznomātāju un ēkas īpašnieku kā nomnieku pastāv nomas tiesiskās attiecības par zemesgabala 3931 $m^2$ platībā. Pamatojoties uz Civillikuma 987.panta otro daļu, iegūstot īpašuma tiesības, atbildētāja ieguva gan tiesības, gan pienākumus nomāt zemesgabalu tādā pašā apmērā kā ēkas bijušie īpašnieki, tātad arī pienākumu maksāt maksu par zemesgabala lietošanu.

Atsaucoties uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2012.gada 2.marta lēmumu lietā Nr.SKA-376/2012, prasītāja norāda, ka pašvaldībai nav pienākums nodrošināt, lai līdz ikvienam tās teritorijā esošam nekustamā īpašuma objektam vestu publiskas lietošanas ceļš, turklāt zemesgabals pieguļ /nosaukums/ ielas sarkanajām līnijām, kas noteiktas 20 m platumā, un kas tādējādi nodrošina piekļūšanu zemesgabalam, līdz ar to atbildētājai nebija nekādu šķēršļu , lai patstāvīgi risinātu jautājumu par piekļuves nodrošināšanu savam īpašumam.

[4] Papildus paskaidrojumos atbildētāja norāda, ka apstāklis, ka iepriekšējie ēkas īpašnieki saskaņojuši zemesgabala plānu, tā robežas un platību, nav pamats secinājumam, ka atbildētājai ticis nodots pienākums par zemes 3931 $m^2$ platībā nomu, ņemot vērā, ka prasītājas iesniegtajā zemesgabala robežu plānā, zemesgabala platība noteikta 3880 $m^2$. Prasītājas iesniegtais Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2013.gada 12.novembar spriedums civillietā Nr. C27127513 vērtējams kritiski, ņemot vērā, ka pamatots tikai uz prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem, bez atbildētāja iebildumiem vai paskaidrojumiem. Lai gan atsauksmē prasītāja norāda, ka nojume ar kadastra Nr./numurs/ dabā neeksistē, no 2011.gada 25.oktobra akta

konstatējams, ka uz zeme gabala atrodas būve un vairāki metāla konteineri. Savukārt apstākli, ka likums noteic mazākas zemes platības iznomāšanu apstiprina prasītājas 2018.gada 11.maija atbilde būves tagadējam īpašniekam /pers. C/ par viņa tiesībām samazināt nomājamās zemes platību.

[5] Sniedzot atsauksmi par papildu paskaidrojumiem, prasītāja, atsaucoties uz Zemesgrāmatu likuma 1.panta otro teikumu, norāda, ka Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/, kurā no 2014.gada 7.maija līdz 2015.gada 19.novembrim atbildētājai bija nostiprinātas īpašuma tiesības uz ēku, I.daļas 1.iedaļas 2.2.punktā ir ierakstīta atzīme, ka ēka saistīta ar zemesgabalu, kura īpašnieks ir Rīgas pilsētas pašvaldība. Savukārt Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs/, kadastra Nr./numurs/, prasītājai piederošā zemesgabala platība norādīta 3931 $m^2$.

Līdz ar to atbildētāja, iegūstot īpašumā ēku, zināja, kāda zemesgabala platība ir piesaistīta ēkai un kas ir zemesgabala īpašnieks, no kā izriet, ka atbildētāja zināja, ka pastāv piespiedu nomas attiecības un viņai ir pienākums maksāt par zemesgabala lietošanu. Turklāt Publiskas personas finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanas likuma 5.panta pirmā daļa paredz, ka publiskas personas mantu aizliegts nodot privātpersonai bezatlīdzības lietošanā, tomēr atbildētāja nav vērsusies pie prasītājas ar lūgumu samazināt platību, kā arī nav veikusi maksājumus par zemesgabala lietošanu.

[6] Ņemot vērā, ka puses nav lūgušas lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.$^{25}$panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par to paziņojot pusēm, 2018.gada 12.oktobrī nosūtot informatīvu paziņojumu prasītājas pilnvarotajai pārstāvei uz prasības pieteikumā norādīto elektroniskā pasta adresi, atbildētājai uz deklarētās dzīvesvietas adresi.

[7] 2018.gada 29.oktobrī civillietā tika pasludināts saīsinātais spriedums, bet 2018.gada 7.novembrī tiesā saņemts atbildētājas pilnvarotā pārstāvja /pers. B/ sprieduma sastādīšanas lūgums.

**Motīvu daļa**

[8] Pārbaudījusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu *tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā*, bet atbilstoši Civilprocesa likuma 8.panta pirmajai daļai *tiesa noskaidro lietas apstākļus, pārbaudot pierādījumus, kuri iegūti likumā noteiktajā kārtībā*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas noteikumiem *katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība, atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība*. Civilprocesa likuma 96.pants noteic, ka *pusei nav jāierāda tie fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse*.

[9] Civillikuma 1402.pantā noteikts, ka *saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma*.

No Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs/ izriet, ka nekustamais īpašums /adrese/, kadastra Nr./numurs/ (ēka), no 2014.gada 7.maija līdz 2015.gada 19.novembrim piederēja /pers. A/, pamatojoties uz 2014.gada 2.februāra dāvinājuma līguma, ko atbildētāja nav apstrīdējusi. Savukārt no Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs/ secināms, ka zemesgabala ar kadastra apzīmējumu /numurs/, /adrese/ 3931 $m^2$ platībā īpašuma tiesības no 2009.gada 6.aprīļa reģistrētas Rīgas pilsētas pašvaldībai (lietas 13.-24.lapa).

Likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta pirmās daļas 1.-4.punktā paredzētajos gadījumos ēkas (būves) īpašnieks lieto citai personai piederošu zemesgabalu vai tā daļu, pamatojoties uz likumu.

Ja zeme pieder vienai personai, bet uz tās uzbūvēta ēka (būve) citai personai, starp zemes un ēkas īpašnieku pastāvošajām nomas attiecībām ir piespiedu raksturs (*sk. Augstākās tiesas 2009.gada 25.februāra spriedumu lietā Nr.SKC-71-2009 (C33186205); Augstākās tiesas 2017.gada 19.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKC-119/2017 (C29545911 7.1.punktu*).

Ja zeme un uz tās esošā ēka pieder dažādām personām, to tiesiskās attiecības atbilstoši likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.pantam tiek regulētas ar piespiedu nomu. Šis vispārīgais princips attiecas uz jebkuru gadījumu, kad zemes reformas rezultātā zemei ir viens, bet ēkai – cits īpašnieks (*sk. Satversmes tiesas 2009.gada 13.februāra spriedumu lietā Nr.2008-34-01 secinājumu daļas 14.3.punktu*).

Līdz ar to atbildētājas argumenti par to, ka prasītāja nav lūgusi konstatēt nomas tiesiskās attiecības, kas ir pamats prasības noraidīšanai, nav pamatoti.

[10] Vērtējot atbildētāja paskaidrojumos norādīto, secināms, ka atbildētājas ieskatā viņai nav pienākuma maksāt par zemes 3193$m^2$ platībā lietošanu, jo ēkas izmantošanai un apsaimniekošanai funkcionāli nepieciešamā zemes platība nevar būt lielāka par 600$m^2$.

[10.1] No lietas materiāliem pievienotā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs/, kurā bija reģistrētas atbildētājas īpašuma tiesības uz ēku /adrese/, I. daļas 1.iedaļas 2.2.punktā ierakstīta atzīme, ka ēka ir saistīta ar zemesgabalu /adrese/, īpašuma numurs /numurs/, Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs/, zemes īpašnieks – Rīgas pilsētas pašvaldība. Nodalījumā Nr./numurs/ zemes gabala, kas pieder prasītājai, platība norādīta 3931 m2, III.daļas 1.iedaļas 1.2. punktā norādīts, ka uz zemes gabala atrodas citai personai piederoša ēka (lietas 94.-104., 105.lapa).

Saskaņā ar Zemesgrāmatu likuma 1.pantu *zemesgrāmatas ir visiem pieejamas un to ierakstiem ir publiska ticamība.*

Līdz ar to tiesa atzīst par pamatotu prasītājas norādīto, ka atbildētājai, jau iegūstot ēku uz dāvinājuma līguma pamata, bija zināms, kāda zemesgabala platība ir piesaistīta ēkai un kas ir zemesgabala īpašnieks, kā arī to, ka pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības un viņai ir pienākums maksāt nomas maksu.

Kā izriet no prasības pieteikumā norādītā, prasītāja ir vērsusies pie atbildētājas un aicinājusi noslēgt zemesgabala nomas līgumu, nosūtot paziņojumu 2015.gada 9.novembrī (lietas 25., 26.lapa), tomēr atbildētāja nav ieradusies un nomas līgumu nav parakstījusi.

[10.2] Zemes ierīcības likuma 5.panta 1.punkts noteic tiesības ierosināt zemes ierīcības projektu būvju īpašniekiem pēc saskaņošanas ar zemes īpašniekiem, ja būves atrodas uz svešas zemes un ir patstāvīgi īpašuma objekti.

Tiesa atzīst par pamatotu prasītājas norādīto, ka atbildētāja prasības celšanas brīdī vairs nav nekustamā īpašuma īpašniece, līdz ar to atbildētāja nepamatoti atsaukusies uz Teritorijas attīstības plānošanas likuma 2.panta noteikumiem un atbilstoši Zemes ierīcības likuma noteikumiem nav uzskatāma par subjektu, kuram būtu tiesības ierosināt zemesgabala dalīšanu.

No prasītājas iesniegtā zemesgabala robežu noteikšanas plāna kopijas izriet, ka ēkas bijušie īpašnieki SIA /nosaukumi/ 2005.gada 13.septembrī un 2006.gada 24.maijā ir saskaņojuši zemesgabala plānu, tā robežas un platību (lietas 64.lapa).

[10.3] Lietas materiāliem pievienots Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2013.gada 12.novembra spriedums civillietā Nr.C27127513, kurā tiesa atzinusi, ka starp prasītāju kā zemesgabala īpašnieci un ēkas bijušo īpašnieku /pers. B/, kā nomnieku no 2011.gada 19.jūlija pastāvēja nomas tiesiskās attiecības par zemesgabalu ar kadastra Nr./numurs/ , /adrese/, 3931 $m^2$ platībā (lietas 65.-69.lapa).

Minētais spriedums nav ticis pārsūdzēts un stājies likumīgā spēkā 2013.gada 17.decembrī. Tiesa kritiski vērtē atbildētājas argumentus, ka minētais spriedums pamatots tikai uz prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem, bez atbildētāja paskaidrojumiem un iebildumiem par nomājamās zemes platību, ņemot vērā, ka no sprieduma secināms, ka /pers. B/ nav izmantojis savas tiesības iebilst un iesniegt paskaidrojumus par celto prasību.

Saskaņā ar Civillikuma 987.panta otro daļu *ar nodošanu jaunais ieguvējs iegūst īpašuma tiesību uz lietu tādā pašā apmērā, kādā tā piederējusi lietas nodevējam*.

[11] Vērtējot atbildētāja argumentus, ka viņa nav faktiski lietojusi visu zemes gabalu, par kuru prasītāja pieprasījusi lietošanas maksu, uz zemes gabala atrodas trešajām personām piederošas ēkas pamati un betona stabi, līdz ar to nav pamata piedzīt no atbildētājas nomas maksu par visu zemes gabalu, tiesa secina, ka no lietas materiāliem pievienotā Rīgas domes Īpašuma departamenta Zemju pārvaldes 25.10.2011. akta Nr. 3.65.—DZIP-11-8-akt par Zemesgabala apsekošanu izriet, ka uz zemesgabala atrodas siltummezgls, uz kuru atbildētājai no 2014.gada 7.maija līdz 2015.gada 19.novembrim bija nostiprinātas īpašuma tiesības (kadastra apzīmējums Nr./numurs/) un nojume (kadastra apzīmējums /numurs/) kura dabā neeksistē (lietas 70.lapa).

Atbilstoši Rīgas pilsētas zemesgrāmata nodalījuma nr. /numurs/ III daļas 1.iedaļas ierakstam Nr.1.2, uz pēc atdalīšanas ēku nekustamais īpašums sastāv no vienas ēkas – siltummezgla) kadastra apzīmējums Nr./numurs/), kuras īpašumtiesības atbilstoši Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /numurs/ II.daļas 1.iedaļas ierakstiem 15.2.-16.3. laika posmā no 07.05.2014. līdz 19.11.2015. bija nostiprinātas atbildētājai, līdz ar to secināms, ka šajā laika periodā, pretēji atbildētājas norādītajam, prasītājai attiecībā uz zemesgabalu nav pastāvējušas piespiedu nomas attiecības ar vēl kādu trešo personu.

Lai gan atbildētāja norāda, ka periodā, kad būve piederēja viņai, prasītāja nebija nodrošinājusi piekļuvi būvei, par ko prasītāja informēta 2013.gada 3.maijā, bet neveica nekādas darbības, lai atrisinātu piekļūšanu, tiesa secina, ka atbildētājas pievienotais iesniegums neattiecas uz laika periodu, kad atbildētājai bija reģistrētas īpašuma tiesības uz ēku (lietas 55.lapa), savukārt no prasītājas sniegtās informācijas secināms, ka zemesgabals robežojas ar /nosaukums/ ielu, kas deva iespēju atbildētājai risināt jautājumu par piekļuves nodrošināšanu īpašumam (lietas 106.lapa).

[12] No minētā secināms, ka lietā nav strīda par to, ka starp prasītāju, kā zemesgabala īpašnieci, un atbildētāju, kā ēkas īpašnieci, no 2014.gada 7.maija līdz 2015.gada 19.novembrim pastāvēja piespiedu zemes nomas attiecības uz likuma pamata, jo ēkas īpašnieks lieto zemi, uz kuras atrodas ēka, neatkarīgi no tā, vai puses ir noslēgušas zemes nomas līgumu.

[12.1] Publiskas personas finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanas likuma 5.panta pirmā daļa noteic, ka *publiskas personas mantu aizliegts nodot privātpersonai vai kapitālsabiedrībai bezatlīdzības lietošanā.*

2015.gada 15.decembrī atbildētājai izrakstīts rēķins Nr.073058 par summu 1424,72 EUR par laika periodu no 2014.gada 7.maija līdz 2015.gada 19.novembrim (lietas 30.lapa).

Ievērojot to, ka starp pusēm nav noslēgts zemes nomas līgums, starp pusēm nav panākta vienošanās par nomas maksas noteikšanu, kas būtu lielāka vai mazāka par likumā noteikto nomas maksas apmēru, atzīstams, ka prasītāja pamatoti aprēķinājusi zemes nomas maksu saskaņā ar Ministru kabineta 2007.gada 30.oktobra noteikumu Nr.735 "Noteikumi par publiskas personas zemes nomu" (spēkā no 2009.gada 22.augustam līdz 2018.gada 30.jūnijam) 7.punkta 7.2.apakšpunktu, kas noteic, ka apbūvēta zemes gabala nomas maksu gadā nosaka – no 2010.gada 1.janvāra – 1,5% apmērā no zemes kadastrālās vērtības.

Ministru kabineta 2007.gada noteikumu Nr.735 "Noteikumi par publiskas personas zemes nomu" 7.[1] punkts noteic, ka *nomnieks papildus nomas maksai maksā iznomātājam likumos noteiktos nodokļus.*

[12.2] No lietas materiālos esošās Rīgas domes Īpašuma departamenta 2015.gada 9.novembra vēstules Nr.9-3/DIIPP-15-172-ap, 2015.gada 22.decembra vēstules Nr.1-9/DI-15-464-ap un 2017.gada 22.decembra vēstules Nr.1-9/DI-17-367-ap secināms, ka prasītāja informējusi atbildētāju par to, ka starp prasītāju, kā zemesgabala īpašnieci, un atbildētāju, kā ēkas īpašnieci, pastāv zemes piespiedu nomas tiesiskās attiecības, aicinot atbildētāju noslēgt zemes nomas līgumu, kā arī veikt samaksu par zemes lietošanu periodā, kurā atbildētājai piederēja uz zemesgabala esošā būve (lietas 25.-29.lapa).

Papildus tam secināms, ka 2017.gada 22.decembra vēstulē Nr.1-9/DI-17-367-ap prasītāja iekļāvusi detalizētu informācija par to, kā aprēķināts parāds par zemesgabala lietošanu, brīdinot atbildētāju par prasītājas nodomu vērsties tiesā, savukārt atbildētāja līdz pat prasības celšanai tiesā iebildumus par zemes nomas maksas parāda aprēķināšanas kārtību vai zemes platību, par kādu parāds aprēķināts, nav izteikusi (lietas 29.lapa).

[12.3] Ņemot vērā, ka zemesgabala kadastrālā vērtība 2014.gadā un 2015.gadā bija 61810 EUR, ko atbildētāja nav apstrīdējusi, līdz ar to maksa par zemesgabala lietošanu aprēķināta 927,15 EUR gadā jeb 77,2625 EUR mēnesī, maksa par zemesgabala lietošanu no 2014.gada 7.maija līdz 2015.gada 19.novembrim aprēķināta 1424,72 EUR, pievienotās vērtības nodoklis 299,19 EUR, pavisam kopā 1723,91 EUR, par ko izrakstīts 2015.gada 15.decembra rēķins Nr.073058 ar apmaksas termiņu līdz 2016.gada 20.janvārim (lietas 30.lapa).

[13] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.panta pirmo daļu *tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.*

Ievērojot Civilprocesa likuma 97.panta pirmajā daļā noteiktos kritērijus un vērtējot lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus un lietas izskatīšanas gaitā noskaidroto, tiesa atzīst, ka prasītāja ir pierādījusi prasībā izteiktos argumentus, līdz ar to prasība ir apmierināma, piedzenot no atbildētājas parādu 1723,91 EUR, savukārt atbildētājas argumenti un iebildumi pret celto prasību atzīstami par nepamatotiem.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, *taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā cita starpā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.*

Pamatojoties uz Civillikuma 1765.pantu, prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētājas 6% gadā no nesamaksātā pamatparāda.

[14] Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas noteikumiem *pusei, kuras labā taisīts tiesas spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus,* saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otrās daļas noteikumiem *tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.*

Tiesa, ņemot vērā, ka prasība apmierināta, piedzen no atbildētājas prasītājas labā valsts nodevu 258,59 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 3,30 apmērā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204[1].panta noteikumiem atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 93., 97., 193.-195., 204.[1], 250.[25], 250.[27] pantu, tiesa

**nosprieda**

**Apmierināt prasību.**

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu Rīgas pilsētas pašvaldībai, reģistrācijas Nr.90000064250, zemes nomas maksas parādu par laika periodu no 2014.gada 7.maija līdz 2015.gada 19.novembrim 1723,91 EUR un tiesas izdevumus - valsts nodevu 258,59 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 EUR, kopā 1985,80 (viens tūkstotis deviņi simti astoņdesmit pieci *euro,* 80 centi).

Noteikt Rīgas pilsētas pašvaldībai, reģistrācijas Nr.90000064250, tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/ likumiskos nokavējuma 6% (sešus procentus no simta) gadā no nesamaksātās pamatparāda summas.

Samaksa veicama Rīgas domes Īpašuma departamenta, nodokļu maksātāja Nr.90000038741, norēķinu kontā Luminor Bank AS, Nr.LV87NDEA0020300003010.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, 2018.gada 28.novembra, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.$^{2}$pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese I.Lūciņa-Linka